

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocata Urschi Laura în numele părții vătămate Novacșinova Prascovia și de avocatul Vornicescu Constantin în numele inculpatului Matiaș Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Matiaș Ivan Serghei

născut la 20 aprilie 1989, originar din Ucraina, domiciliat pînă la reținere în s. Slobozia-Dușca, r-nul Criuleni,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 26 august 2015 - pînă la 16 noiembrie 2015; (instanța de fond);*
- 2. de la 28 decembrie 2015 - pînă la 15 martie 2016; (instanța de apel);*
- 3. de la 12 mai 2016 - pînă la 03 august 2016; (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Matiaș Ivan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Novacșinova P. prejudiciul material în sumă de 415 036, 15 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4 500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Matiaș Ivan împreună cu Matiaș Boris la data de 06 mai 2014, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu ajutorul cheilor primite de la Matiaș Boris a pătruns în apartamentul nr. 56 din str. A. Russo, nr. 24, mun. Chișinău, de unde au sustras bani și bijuterii din aur cauzînd părții vătămate Novacșinova Prascovia un

prejudiciu material în sumă de 429 100 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată cu apel de avocatul Vornicescu C. în numele inculpatului și de partea vătămată Novacșinova P. și avocatul acesteia Urschi L., care au solicitat:

- avocatul Vornicescu C. în numele inculpatului, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde de 4 ani 8 luni închisoare și dispunerea suspendării executării acesteia, argumentând că pedeapsa numită este extrem de aspră, la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de toate circumstanțele atenuante stabilite în speță;

- partea vătămată Novacșinova P. și avocatul acesteia Urschi L., casarea parțială a sentinței cu stabilirea unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și admiterea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea soluției solicitate apelanții au indicat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, iar instanța eronat a indicat că în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante.

Instanța de fond neîntemeiat a adjudecat părții vătămate suma de 415 036 lei cu titlu de prejudiciu material, or Novacșinova P. în repetate rînduri a indicat că prejudiciul care i-a fost cauzat ei prin infracțiune este de 159 483 lei, iar pe lângă bunurile sustrase care îi aparțin ei din apartament a mai fost sustrasă suma de 16 400 Euro ce aparținea cet. Cotodian V.

La fel consideră că instanța de fond pripit a respins acțiunea în partea încasării prejudiciului moral, or prin acțiunile inculpatului părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm exprimat prin tulburări sufletești, suferințe psihice și morale de o intensitate insuportabilă stres psihologic, neliniște și depresie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, apelul declarat de avocatul Vornicescu C. în numele inculpatului a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de partea vătămată Novacșinova P. și avocatului acesteia Urschi L. a fost admis, casată parțial sentința contestată în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Novacșinova P. suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 14 500 lei –

cheltuieli judiciare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În argumentarea soluției instanța de apel a menționat că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a acesteia prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

Colegiul penal a respins solicitarea avocatului Vornicescu C. privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or aceasta este mult prea blîndă și neproportională faptei comise.

La fel, instanța de apel a respins solicitarea părții vătămate de a reține în sarcina inculpatului circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal deoarece în speță calificativul „de două persoane” se conține ca semn al componenței de infracțiune incriminată inculpatului, astfel că nu mai poate fi considerat ca circumstanță agravantă, iar circumstanța prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. n) Cod penal „săvîrșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate”, nu poate fi reținută deoarece inculpatului nu i-a fost încredințat careva bun, iar la săvîrșirea infracțiunii dînsul nu a folosit funcția executată.

Instanța de apel a respins argumentul părții vătămate referitor la faptul că instanța de fond a dat o apreciere contradictorie sumei de 750 Euro, care în opinia sa urma a fi încasată în beneficiul lui Cotodian V., deoarece în speță s-a constatat că Matiaș I. a pătruns în apartamentul lui Novacșinova P. de unde pe ascuns a sustras bani și bunuri materiale cauzîndu-i un prejudiciu în sumă totală de 429 100 lei.

În continuare, Colegiul penal a conchis că în speță corect a fost recunoscută parte vătămată și parte civilă anume Novacșinova P. și nu Cotodian V., or banii ultimei se aflau în domiciliul lui Novacșinova P. de unde au și fost sustrași și aceasta era responsabilă material față de Cotodian V. pentru acești bani.

De rînd cu cele menționate instanța de apel a conchis că instanța de fond neîntemeiat a respins acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral, or fiind sustrasă o sumă atît de impunătoare, incontestabil partea vătămată a suferit mari retrăiri sufletești, astfel că acțiunea în această parte a fost admisă parțial.

La fel, instanța de fond eronat a încasat parțial, doar suma de 4500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în urma contractului de asistență juridică pe motiv că avocatul Urschi L. la două ședințe de judecată s-a prezentat cu întîrziere și parțial

a luat parte la cercetarea circumstanțelor cauzei, deoarece pentru abaterile comise de avocat în cursul procesului penal în conformitate cu prevederile art. 201 CPP este prevăzută amenda judiciară.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești pronunțate au declarat recursuri ordinare avocatul Vornicescu C. în numele inculpatului, care solicită casarea hotărîrilor contestate și pronunțarea unei noi hotărîri cu stabilirea unei pedepse mai blînde sub termenul de 5 ani închisoare și dispunerea suspendării executării acesteia, invocînd repetat aceleași argumente care anterior au fost menționate în cererea de apel.

5.1. Recurs ordinar a declarat și avocatul Urschi Laura în numele părții vătămate, care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărîrilor contestate și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a lui Matiaș I. în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în sumă de 159 483 lei și prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

În argumentarea soluției solicitate recurenta a invocat următoarele:

- pedeapsa numită inculpatului este prea blîndă în raport cu gravitatea faptei comise, iar instanțele de fond neîntemeiat nu au reținut în privința acestuia circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. n) Cod penal, or inculpatul a săvîrșit sustragerea la indicația fratelui său Matiaș Boris, care dispunea de cheia de la apartamentul părții vătămate;

- la stabilirea pedepsei instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că inculpatul s-a eschivat de la organul de urmărire penală și nu a restituit prejudiciul cauzat, astfel neîntemeiat i-au stabilit o pedeapsă atît de blîndă;

-suma încasată de la inculpat cu titlu de prejudiciu moral este insuficientă, care nu este de natură de a compensa la adevărata valoare suferințele psihice și morale ale părții vătămate;

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că partea vătămată în acțiunea civilă înaintată a declarat, că pe lîngă banii și bunurile sustrase care îi aparțineau ei din apartamentul său a mai fost sustrasă și suma de 16 400 Euro, care aparținea lui Cotodian V., și care se afla la păstrare la victimă;

- concluziile instanțelor de fond referitor la acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului în sumă de 16 400 Euro este absolut eronată, astfel greșit s-a adjudecat

în beneficiul lui Novacșinova P. suma de 415 036 lei cu titlu de pagubă materială;

- faptul că instanța de fond neîntemeiat a respins solicitarea cet. Cotodian V. de a fi recunoscută în calitate de parte civilă în prezenta cauză o impune pe Novacșinova P., care are statut de parte vătămată – să compenseze prejudiciul material provocat de Matiaș I. prin săvârșirea infracțiunii, fapt care încalcă dreptul lui Novacșinova P. la o anchetă efectivă, precum și încalcă dreptul acesteia la proprietate prevăzut de art. 1 protocolul 1 al CEDO;

- adjudecînd părții vătămate și civile o sumă mai mare decît cea solicitată în acțiunea civilă instanțele ierarhic inferioare au încălcat prevederile art. 219 alin. (1), (2), 220, Cod de procedură penală și art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, menționînd că pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu fapta comisă, iar instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, pronunțînd o decizie legală și întemeiată, astfel consideră că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

7.1 Referință asupra recursului avocatului Vornicescu C. în numele inculpatului a depus și avocatul Urschi L. în numele părții vătămate, care a invocat că argumentele menționate de apărare în recurs sunt neîntemeiate și declarative, iar pedeapsa stabilită este prea blîndă în raport cu gravitatea faptei comise și cu atitudinea inculpatului, care nu a întreprins nici o acțiune în vederea recuperării prejudiciului cauzat.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.

Analizînd recursurile declarate Colegiul penal constată, că atît avocatul Vornicescu C. în numele inculpatului, cît și avocatul Urschi L. în numele părții vătămate exprimîndu-și dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Matiaș I., semnalează ca temei pentru recurs pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care

stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, avocatul Vornicescu C. în numele inculpatului nu este de acord cu termenul pedepsei stabilite considerînd că aceasta este prea mare, și că în privința inculpatului urmau a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, iar avocatul Urschi L. în numele părții vătămate, avînd în vedere gravitatea faptei comise și consecințele survenite invocă că pedeapsa numită inculpatului este prea blîndă și inechitabilă.

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul pentru recurs semnalat de recurenți nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Astfel, instanța de recurs consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond corect a stabilit categoria, termenul și modul de executare a pedepsei, relevînd în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele care atenuază răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel că pedeapsa stabilită răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și cu *periculozitatea infractorului.*

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată,

capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul menționează că sancțiunea normei penale în baza căreia Matiaș Ivan a fost condamnat prevede pedeapsa închisorii pe un termen de la 7 la 12 ani, iar conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă este de la 4 ani 8 luni pînă la 8 ani închisoare.

Așadar, instanța de recurs conchide că pedeapsa stabilită inculpatului de 5 ani 6 luni închisoare se încadrează în noile limite de pedeapsă calculate conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul menționează că solicitările avocatului Vornicescu C. privind suspendarea executării pedepsei stabilite inculpatului urmează a fi respinse ca neîntemeiate, or prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal se aplică persoanelor care au fost condamnate la închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, în speță însă, lui Matiaș I. i-a fost numită pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani 6 luni.

În continuare, Colegiul conchide că argumentul avocatei Urschi L., precum că instanțele de fond eronat nu au reținut în privința inculpatului circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. n) Cod penal, este neîntemeiat și urmează a fi respins, or circumstanța indicată potrivit doctrinei penale poate fi invocată atunci cînd persoana utilizează încrederea acordată în virtutea funcției sale în interesul săvîrșirii infracțiunii, astfel discreditînd organele puterii de stat, organizațiile obștești și comerciale în numele cărora acționează, deci, acesta nu justifică încrederea acordată și se folosește de ea cu rea-credință, pentru a comite o crimă. Pot să folosească încrederea acordată atît persoanele cu funcții publice, cît și colaboratorii ce au anumite împuterniciri determinate.

Rezumînd cele menționate, Colegiul conchide că instanța de apel just a conchis că Matiaș I. nu a folosit la săvîrșirea infracțiunii funcția exercitată și încrederea acordată în legătură cu exercitarea acestei funcții, prin urmare circumstanța agravantă prevăzută la lit. n) alin. (1) art. 77 Cod penal, corect nu a fost reținută în sarcina inculpatului.

Așadar, avîndu-se în vedere că Matiaș I. anterior nu a fost condamnat, s-a căit de cele comise, careva circumstanțe excepționale care ar servi drept temei de

aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal nu s-au stabilit, lipsa circumstanțelor agravante, Colegiul conchide că pedeapsa stabilită acestuia, în cuantum de 5 ani 6 luni închisoare, este echitabilă, care va duce la atingerea scopului pedepsei penale de corectare a inculpatului, de restabilire a echității sociale și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către ultimul.

În continuare, la critica subsidiară a avocatului Urschi L. în numele părții vătămate Novacșinova P. privitor la soluționarea acțiunii civile în cadrul procesului penal, Colegiul penal specifică că instanțele ierarhic inferioare corect au apreciat cuantumul prejudiciului material și a celui moral, care urmează a fi încasat de la inculpat în beneficiul lui Novacșinova P.

Conform art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de apel sub acest aspect, instanța de recurs consideră că instanța, corect a admis parțial acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral.

Potrivit art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice și materiale.

Colegiul penal reține, că în temeiul art. 219 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, persoanele fizice cărora le-a fost cauzat un prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral.

La acest capitol, instanța de recurs ține să menționeze faptul că aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanțele cauzei, unde este necesar să se ia în considerație valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor infracțiunii, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței. Un alt criteriu este criteriul intensității durerilor fizice sau psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată.

Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu și în funcție de circumstanțele cauzei.

Conform art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Totodată, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, prin admiterea acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, a ținut cont de nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor psihice în legătură infracțiunea săvârșită, or fiindu-i sustrasă o sumă impunătoare de bani aceasta a avut mari retrări sufletești, posibilitatea reală materială al inculpatului, precum și de faptul că, condamnarea inculpatului în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată, astfel, suma încasată în beneficiul lui Novacșinova P., este o sumă reală și corespunde faptelor comise, care compensează consecințele negative ale prejudiciului suportat de către victimă.

Totodată, Colegiul penal consideră neîntemeiată critica invocată de avocata Urschi L. ce ține de soluționarea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Analizînd hotărîrile contestate prin prisma criticilor formulate de recurentă la acest capitol instanța de recurs reține că concluzia instanțelor de fond privind dispunerea încasării prejudiciului material în beneficiul părții vătămate Novacșinova P. este justă, or din declarațiile acesteia rezultă că o parte din suma care i-a fost sustrasă la 06 mai 2014 și anume - 16 400 Euro, aparține cet. Cotodian V. care i-a fost transmisă spre păstrare. Altfel spus, suma nominalizată, a fost transmisă de către Cotodian V. spre depozitare lui Novacșinova P. între acestea avînd loc o tranzacție orală privind depozitarea banilor.

Prin urmare, Colegiul conchide, că odată ce cet. Cotodian V. a depozitat suma de 16 400 Euro la Novacșinova P. aceasta, avea obligația să păstreze bunul și să-l restituie la cererea proprietarului.

Așadar, faptul că bunul (banii) au fost sustrași din apartamentului lui

Novacșinova P. la care se aflau la păstrare, iar aceasta avea obligația față de Cotodian V. potrivit înțelegerii să-i păstreze și să-i restituie la cerere, corect instanțele de fond au ajuns la concluzia că prejudiciul material urmează a fi încasat de la persoana vinovată (Matiaș I.) în beneficiul lui Novacșinova P. care în speță a fost recunoscută parte vătămată și parte civilă.

Reieșind din cele menționate Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul avocatei Urschi L. precum că instanțele de fond nu au ținut cont că pătimita în acțiunea civilă înaintată a declarat, că pe lângă banii și bunurile sustrate care îi aparțineau ei a mai fost sustrasă și suma de 16 400 Euro, care aparținea lui Cotodian V., și care se afla la păstrare la victimă, or după cum s-a menționat mai sus instanțele au luat în considerație aceste circumstanțe, însă din considerentul că în speță bunurile au fost sustrate din apartamentul lui Novacșinova P., iar banii i-au fost transmiși acesteia pentru păstrare, astfel că responsabilă pentru păstrarea bunului (banilor) depozitat era anume partea vătămată, corect s-a dispus încasarea prejudiciu material integral din contul inculpatului în beneficiul lui Novacșinova P.

Argumentul invocat precum că prin respingerea cererii cet. Cotodian V. cu privire la recunoașterea în calitate de parte civilă în prezenta cauză lui Novacșinova P. i-a fost încălcat dreptul la o anchetă efectivă, precum și dreptul la proprietate, Colegiul îl consideră neîntemeiat, or din plângerea părții vătămate rezultă că din apartamentul său au fost sustrate bunuri materiale și bani în sumă totală 429 100 lei și reieșind din faptul că Matias E. (mama inculpatului) prin transfer bancar i-a restituit lui Novacșinova P. o parte din sumă - 750 Euro, astfel că instanța de fond just a dispus încasarea prejudiciului cauzat în sumă de 415 036 lei 15 bani, în beneficiul persoanei care a făcut plângerea sesizând organele de drept despre săvârșirea infracțiunii și cauzarea prejudiciului material.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată vreo-unei erori de drept din cele invocate și semnalate de recurenți, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind just individualizată pedeapsa și modul de executare a acesteia, iar acțiunea civilă în cadrul procesului penal corect a fost

soluționată, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate la caz, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Urschi Laura în numele părții vătămate Novacșinova Prascovia și de avocatul Vornicescu Constantin în numele inculpatului Matiaș Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Matiaș Ivan Serghei*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun